

Un nou ridícul sobre la fortuna dels Pujol, entre d'altres

«Poc a poc, togues, governs i poders fàctics, es van enfangant amb tantes irregularitats que els tribunals europeus tenen molta faena a resoldre»

L'obcecació malaltissa de l'Estat Espanyol per arremetre sobre les suposades fortunes que el President Pujol tenia amagades a paradisos fiscals, continuen desmantellant-se. Van creure des de Madrid, instrumentalitzant la policia patriòtica i la premsa ?amiga?, avalada per corruptes membres del PP, taparien les seves culpes si, manipulant i enredant l'auditori, feien públiques unes suposades trameses de diners il·lícits de Pujol a paradisos fiscals. Era el moment que tantes maquinacions i corrupteles estaven realitzant amb els cassos de Bárcenas i companyia. L'objectiu era desviar l'atenció vers el personatge més important de Catalunya, culpant-lo a la portada dels periòdics i instrumentalitzant periodistes mentiders, fent-los veure que aquell ídol, que tantes eleccions havia guanyat a Catalunya, era un corrupte.

Cregueren que amb esta estratègia destruïen Pujol i tocaven de mort l'independentisme amb l'objectiu de dividir-lo, minvant les seues forces i enfonsar-lo. Pensaven que mentint i publicant els diners que el President Pujol havia dipositat a l'estranger, els milions de catalans que estaven, i estan farts, de les polítiques que emanen dels governs estatals, amb un sol tret, tombarien els dos ocells. Van encertar en el desprestigi el MHP, Jordi Pujol amb la inestimable ajuda d'enemics de dintre de la mateixa Catalunya.

Villarejo, amb noves gravacions que posa al descobert, ens torna a revelar una joia de les maquinacions dels temps de l'Operació Pujol, quan en un dinar amb Pedro J. Ramírez, director de *El Mundo*, comenten la duresa que significava escometre contra la família Pujol i, paral·lelament, en contra del procés independentista quan ningú ho feia. El problema català, comentaren, ?és el pitjor que s'havia d'afrontar l'Estat després del d'ETA i l'enfonsament i la flexió de l'independentisme surt d'aquí?.

Però pel poble català, pesaven més els menyspreus de Madrid, amb la sentència contra l'Estatut, els atacs a la llengua, la manca d'inversions, els milions promesos que mai no arribaven, i els atacs injustificats i prepotents contra els líders independentistes. Crearen, sense dubte, depressió externa entre molts d'ells però els seguidors augmenten amatents, silenciosos i empenyats.

Segueixen apareixent noves proves que delaten la debilitat de l'Estat espanyol, com és la d'un estafador que el tenien empresonat. Va convèncer a la policia patriòtica que coneixia on tenien els diners amagats els Pujol. La debilitat de l'Estat i l'obcecació delirant contra Catalunya i els seus líders és tal, que este estafador habitual, un tal Israel Peñaranda, els va enredar pel davant i pel darrera, involucrant la família Pujol, el pare d'Artur Mas i, fins i tot, a l'advocat Boye, en afers il·legals. Inclús els seus mateixos empresonats, culpats i condemnats, els enganyen quan senten parlar que poden fer mal a Catalunya.

Este és un cas semblant al de l'imam Ripoll, confident de la policia, que va causar els atropellaments de la Rambla de Barcelona i de Cambrils, i que l'ex ministre Margallo va advertir setmanes abans que quelcom gros passaria a Catalunya. Era el moment que ?su Majestad el Rey? i ?el Presidente del Gobierno, Sr. Rajoy?, convidaven a les grans empreses catalanes a abandonar les seues directives de Catalunya, amb clares amenaces, com foren la Caixa o el Sabadell. Tot se'n val per debilitar Catalunya! La potestat del ?Mando y Ordeno? demostra que no saben, ni volen dialogar; prefereixen reprimir. L'important és guanyar, siga com siga, encara que hagen de violentar la llei, la Constitució, l'ordre i el dret de les persones.

La darrera és la sentència del TEDH que condemna Espanya per haver publicat a la Razón les fotos dels 33 jutges i magistrats que havien signat un manifest a favor del dret a decidir el 2014, avalant la consulta del 2014. Segons un àudio que aporta el jutge defensor, Josep Cruanyes, queda demostrat que els comissaris Pino i Villarejo, van filtrar les fotos del DNI a l'esmentat periòdic, vulnerant la protecció de dades dels signants del manifest. I com a conseqüència del referèndum, que segons els 33 magistrats la convocatòria quedava subjecta a llei, el TSJC va condemnar el govern d'Artur Mas per desobediència. Novament la justícia espanyola queda en entredit i demostra que la ideologia política està per sobre dels raonaments jurídics.

Cada dia apareixen noves proves que esclareixen la lluita deslleial, malversant els diners que aportem a les seues arques. Maquinacions i mentides, dels diferents governs. Esta darrera del tal Peñaranda es va muntar durant el mandat del PSOE, des del ministeri de l'Interior, i segueix sense aclarir-se el tema Pegasus i altres espionatges telefònics.

Com ens en podem fiar d'esta gent? Com ens en podem fiar del govern ?més d'esquerres de la història democràtica espanyola?? Com ens en podem fiar i se'n poden fiar a Europa i al món, d'uns governs i d'uns tribunals que es proclamen com de ?democràcia plena? i evidencien una lluita immoral contra l'independentista català, tant lícit com qualsevol altra idea política?

Este és un camí sense retorn. Poc a poc, togues, governs i poders fàctics, es van enfangant amb tantes irregularitats que els tribunals europeus tenen molta feina a resoldre; la seua debilitat actuant potestativament deriva a les respostes irracionals dels tribunals. I no pot ser casualitat que tantes irregularitats sempre vagen dirigides contra Catalunya. En algun moment tanta irresponsabilitat haurà de tenir la resposta corresponent, a la vegada que restituir la honorabilitat del President Pujol, i de tants altres acusats i condemnats sense causa.

I per acabar queda la pregunta següent: seran capaços d'admetre un referèndum com el que es proposa a Escòcia, preguntant als catalans, ?volen la independència de Catalunya??